

ÈTICA MATERIAL I ÈTICA FORMAL

ÈTICA MATERIAL és la que qualifica una acció com a bona o dolenta segons la consecució d'un fi universal. Són ètiques de fins i mitjans centrades en el contingut de les accions. Són "a posteriori" perquè l'experiència indica els mitjans a través dels quals hom pot aconseguir un fi determinat. El seu contingut ha estat extret de l'experiència (p. ex. l'aristotèlica, els epicuris)

ÈTICA FORMAL és la que no està determinada per cap fi, sinó per raó del deure (perquè "cal") com exigència interna de la racionalitat. "Formal" significa "que no té contingut" no diu què cal fer, sinó que s'ocupa de "com" cal fer-ho. És **a priori** (universal i necessària), **categòrica** (els seus judicis morals són absoluts, sense excepció) **autònoma** (el subjecte actua mogut per si mateix no per agents externs o diferents de la seva pròpia raó).

ÈTIQUES MATERIALS	ÈTICA FORMAL
Són a posterior	És a priori
Són particulars i contingents	És universal i necessària: cap excepció no és possible
Els seus imperatius són hipotètics: "Si vols Ics fes Ena"	El seu imperatiu és categòric: "has de", "cal que".
Prescriuen la bondat o maldat d'una acció d'acord amb la consecució d'una finalitat	Prescriu la bondat o maldat d'una acció sense referència a cap fi, sinó només a si mateixa.

L'ÈTICA AUTÒNOMA I L'ÈTICA HETERÒNOMA

Una ètica heterònoma és aquella que accepta un sistema moral que se l'imposa culturalment. És a dir, hom és moralment heterònom si es veu obligat a acceptar un sistema moral (o simplement accepta un sistema moral) sols perquè ho creuen el propis pares o mestres, o perquè es allò que es creu en la comunitat en la que està immers. La moral heterònoma és una acceptació irreflexiva dels principis i normes imperants en la societat. Una ètica autònoma és aquella que indueix a les persones a pensar per si mateixes. En l'esfera moral, l'autonomia implica una voluntat lliure que mostra mitjançant la raó, que certs principis morals són correctes. Podem dir, per a clarificar, que si hom actua d'acord amb la moral heterònom, compleix amb els principis morals sols per temor al càstig, mentre que si actua autònomament, segueix els principis perquè els considera el seu deure. És a dir, l'autonomia es regeix pel compliment del deure mateix.